

РЕШЕНИЕ

№ 39257

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6797** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 19091 от 02.06.2026 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/, подадена от Н. Н. С., [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], ж.к. „Н. - Г“, [жилищен адрес] чрез адв.К. Х. от САК със служебен адрес [населено място], ул. „Л.№ 32, ет.3, к.25, и-мейл [електронна поща], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т.1, б. 3) ГГ) от ЗДвП № GRAM-2318261 от 26.05.2026 г., издадена от полицай към 03 РУ - СДВР, с която спрямо оспорващата е наложена ПАМ „Временно отнемане на свидетелство за управление на МПС“ /СУМПС/, за нарушение на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 6 месеца.

С жалбата е отправено особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед, като с Определение №22660/05.06.2026г. е спряно допуснатото предварително изпълнение на ЗПАМ по чл.171, т.1, б.з)гг) от ЗДвП №GRAM-2318261 от 26.05.2026г, издадена от полицай към 03 РУ СДВР. Определението е влязло в сила на 17.06.2026г. Жалбоподателят счита оспорената ЗППАМ за незаконосъобразна и неотговаряща на целта на закона. Посочва, че в качеството на собственик на автомобила не е бил уведомен за служебната дерегистрация по реда на [чл. 143, ал. 10 ЗДвП](#) вр. [чл. 574, ал. 10 от КЗ](#), поради което липсва виновно поведение от негова страна съгласно задължителната съдебна практика и Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023 г. на ВКС и ВАС. Подчертава, че веднага след узнаването, в деня на установеното с АУАН нарушение и в деня на издаване на ЗППАМ е сключена нова застраховка "Гражданска отговорност" (полица № BG/02/126001798353 от 26.05.2026 г. в ЗАД

"Булинс"), с което основанието за налагане на мярката е отпаднало. Излага аргументи за съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Изтъква нарушаване на принципа за съразмерност по [чл. 6 от АПК](#). Моли съда да отмени изцяло акта и да се присъдят сторените по делото разноски по заплатен адвокатски хонорар и държавна такса.

В съдебно заседание жалбоподател не се явява, не се представлява.

Ответникът – полицаи към ОЗ РУ СДВР П. А. А. редовно призована, се представлява от юр.Г. с пълномощно, която оспорва жалбата, моли съда да потвърди заповедта като законосъобразна и правилна, представя писмени бележки в подкрепа на законността на заповедта, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави изрично възражение за прекомерност на претендираните от другата страна разноски.

Софийска градска прокуратура (СГП), редовно призована, не изпраща представител.

Административният съд – С. -град, Трето отделение, 67състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 26.05.2026 г. около 11: 43 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]пред №59 жалбоподателката Н. Н. С. управлява л.а. „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , лична собственост, като при извършена проверка от полицаи при СДВР РУ 03 СДВР след справка с ОДЧ -30 и РСОД е установено, че МПС-то е със служебно прекратена регистрация от 05.05.2026г по чл.143, ал.10 от ЗДвП и автомобилът е без Гражданска отговорност.

За констатираното е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия GA № 4920611 от 26.05.2026 г. за нарушение на [чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП](#).

Въз основа на съставения АУАН, на същата дата (26.05.2026 г.) ответникът издава оспорената Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-2318261, с която временно отнема СУМПС №285674246 на водача до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.

От приложените по делото писмени доказателства – справка регистрация на МПС се установява, че собственик на автомобила е жалбоподателката Н. Н. С.. От представената по делото Справка "АИС-КАТ-Регистрация" се потвърждава, че регистрацията е прекратена служебно на 05.05.2026 г. без ГО. По административната преписка обаче не се съдържат никакви доказателства административният орган да е изпълнил императивното си задължение по [чл. 143, ал. 10, изр. първо от ЗДвП](#) да уведоми собственика за извършеното служебно прекратяване на регистрацията.

По делото е представено копие от застрахователна полица № BG/02/126001798353/26.05.2026г, издадена от ЗАД "Булинс", от която се установява, че след проверката – на 26.05.2026 г. в 14:17мин., за процесния автомобил е сключен нов договор за застраховка "Гражданска отговорност" със срок на валидност до 25.05.2027 г. Вследствие на това, от представената справка е видно, че на 26.05.2026 г. в 13: 17 ч. регистрацията на МПС е служебно възстановена по реда на [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#), съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно [чл. 172, ал. 1 ЗДвП](#), принудителните административни мерки по [чл. 171, т. 1 от ЗДвП](#), се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по [този закон](#) съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед приетата по делото Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от оправомощен материално и териториално компетентен орган, а именно П. А. А. – полицай към СДВР РУ 03 СДВР. Съгласно удостоверение от 15.06.2026г същата работи от 30.07.2024г на длъжност полицай в група ООР на сектор Охранителна полиция към 03 РУ при СДВР, която длъжност е заемала към 26.05.26г и продължава да изпълнява. Следователно неоснователни са доводите в жалбата, че актът е издаден от некомпетентен орган. Процесната заповед е в изискуемата писмена форма и формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Оспорената заповед обаче е постановена при несъобразяване с материалния закон и в противоречие с неговата цел. Разпоредбата на [чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" от ЗДвП](#), предвижда налагане на принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по [този закон](#), за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от шест месеца за нарушенията по [чл. 175, ал. 2](#) и [ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2](#) и [чл. 182, ал. 5 от ЗДвП](#).

Според нормата на [чл. 140, ал. 2 от ЗДвП](#) условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и редът за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта и съобщенията и министъра на отбраната. Това е [Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства](#). Според разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от цитираната наредба, при служебно прекратяване на регистрацията на основание чл. 18б, ал. 1, т. 8, вр. чл. 18, ал. 1, т. 2, се уведомява собственикът на превозното средство, посочен в регистъра.

Изискване за уведомяване е въведено и в разпоредбата на [чл. 574, ал. 10 от Кодекса за застраховането \(КЗ\)](#), според която Информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка. Според разпоредбата на [чл. 574, ал. 11 от КЗ](#) компетентните органи предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява компетентния орган да прекрати регистрацията на превозното средство.

В конкретния случай по делото липсват данни жалбоподател, който се явява собственик на автомобила да е бил уведомен както от Информационния център (респ. Гаранционния фонд), така

и от органите на "Пътна полиция" за служебното прекратяване на регистрацията на МПС поради липса на сключена застраховка "Гражданска отговорност". Липсата на уведомяване изключва субективния елемент на нарушението и прави приложението на ПАМ спрямо водача материалноправно незаконосъобразно, съобразно задължителните указания, дадени в Тълкувателно [постановление № 2 от 05.04.2023 г.](#) по т. д. № 3/2022 г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС.

Освен това, констатираното на 26.05.2026 г. нарушение е преустановено непосредствено след съставяне на АУАН, като още същия ден в 14:17ч е сключена нова застраховка "Гражданска отговорност". Съгласно разпоредбата на [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#) служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по [чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането](#). Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. С оглед сключената застраховка "Гражданска отговорност" и служебно възстановената регистрация на автомобила на 26.05.2026 г., към момента на разглеждане на спора и по време на действието на принудителната мярка няма продължаващо закононарушение. Поради това ПАМ е приложена без законова цел за преустановяване на закононарушението, тъй като то вече е изцяло преустановено.

Съдът намира, че в конкретния случай оспорената принудителна административна мярка е постановена и при нарушаване на материалния закон – неспазване на прогласения в [чл. 6 от АПК](#) принцип на съразмерност при постановяване на административните актове. Като проявление на принципа за съразмерност, разпоредбите на [чл. 6, ал. 1](#) и [ал. 5 от АПК](#) регламентират задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. Продължаващото прилагане на мярката "временно отнемане на СУМПС" за максималния срок до 6 месеца спрямо жалбоподател, при положение че регистрацията на автомобила е изцяло възстановена и застраховката е сключена, причинява на лицето вреди, които са явно несъизмерими с преследваната от закона превантивна цел.

Предвид всичко изложено, административният акт се явява незаконосъобразен на основанията по [чл. 146, т. 4](#) и [т. 5 от АПК](#) и следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание [чл. 143, ал. 1 от АПК](#), искането на жалбоподателката за присъждане на разноски е основателно. Претендират се разноски за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение, като реално доказани са тези по заплащане на държавна такса. Разноски, свързани с възнаграждение за един адвокат не са доказани, не е представен договор за правна защита и съдействие, нито доказателства за платено адвокатско възнаграждение, размер и начин на плащане. На жалбоподателката се дължи единствено възстановяване на платената държавна такса от 5. 11 евро на основание [чл. 143, ал. 1 от АПК](#).

Водим от горното и на основание [чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК](#), Административен съд – Софияград, Трето отделение, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Н. С. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2318261 от 26.05.2026 г., издадена от П. А. А. – полицаи към СДВР, РУ 03 СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) да заплати на Н. Н. С., ЕГН [ЕГН], сумата от 5. 11 (пет евро и 11 евроцента) евро, представляваща направените по делото разноски за

държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване на основание [чл. 172, ал. 5 ЗДвП](#).

СЪДИЯ: